

ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Τεύχος 16
Σεπτέμβριος 2008

10 λόγοι που το
παιδί δεν
ακούει...2

Η σημασία της
ημερήσιας δομής.....9

Ο μικρός πολεμιστής...21

Κινηματογράφος για
όλους.....14

Νέα στοιχεία για
τον αυτισμό.....18

Συντακτική επιτροπή:

- Βαρσάκη Σταυρούλα – Ψυχολόγος
- Καραμπατζάκη Μαρία – Νηπιαγωγός
- Παυλοπούλου Βιβή-
Καθηγήτρια Αγγλικών
- Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε -
Παιδοψυχολόγος
- Τρυφωνίδου Αριστονίκη -
Ψυχολόγος

Σύνταξη - Επιμέλεια:
Βαρσάκη Σταυρούλα

Ιδιοκτήτης:
Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Εκδότης:
Στέιμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Επωνυμία:
«Περί Αυτισμού»

Έδρα:
Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά

Διεύθυνση αλληλογραφίας:
Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά, Τ.Κ. 55132

Τηλέφωνα επικοινωνίας:
2310- 450941 & 2310- 481774

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:
info@kyg.gr & marant21@otenet.gr

Ιστοσελίδα:
www.kyg.gr

Μήνας - Τεύχος:
Σεπτέμβριος, 16^ο τεύχος

Ετήσια συνδρομή:
20 ευρώ

Προθεσμία για συμμετοχή στο επόμενο
τεύχος:
20 Σεπτεμβρίου 2008

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ.....1

ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ Σ. ASPERGER.....9

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ....16

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.....21

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.....25

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Μια μητέρα έγραψε:

Γαλάζια λίμνη...

Ήλιος ζεστός στην άμμο...

Γέλιο στα χείλη...

Μαίρη

Αυτή την αίσθηση ας κρατήσουμε στο μυαλό και τη ψυχή μας, σαν πολύτιμα αναμνηστικά των διακοπών μας και του καλοκαιριού που μόλις πριν λίγες μέρες άρχισε να μας αποχαιρετά νωχελικά. Ας κρατήσουμε λοιπόν το καλοκαίρι και τα δώρα του ζωντανά μέσα μας, για να μας βοηθήσουν να ξεκινήσουμε άλλη μία «σχολική» χρονιά με δύναμη, όρεξη, κέφι αλλά και επιμονή και υπομονή στις καινούριες προκλήσεις που μας περιμένουν...

Αυτό το μήνα θα γελάσουμε, θα παίξουμε, θα διαβάσουμε, θα προσπαθήσουμε να αποκωδικοποιήσουμε κρατικά μυστικά, θα αφουγκραστούμε για μία ακόμη φορά τα παιδιά μας, θα εκφραστούμε μέσω της τέχνης, θα κοιτάξουμε από το μικροσκόπιο αυτά που μας εμποδίζουν, θα βρούμε νέους τρόπους για να λύνουμε τις δυσκολίες μας, σαν μικροί πολεμιστές, και θα ζήσουμε αυτή την περιπέτεια αναπνευστικά, στην ασφάλεια του σπιτιού μας, κρατώντας το Περί Αυτισμού και ένα μαγικό φλιτζάνι...

Καλό μας φθινόπωρο

Σταυρούλα Βαρσάκη
Ψυχολόγος, ειδικευμένη σε θέματα παιδικής ανάπτυξης και μάθησης (MSc)

10 λόγοι γιατί το παιδί δεν ακούει τους γονείς του

1. Αυτό που κάνει είναι πολύ ευχάριστο – επιβραβεύεται κάνοντας αυτό που κάνει. Είναι πολύ δύσκολο να το σταματήσει. Π.χ. να φύγει από το πάρκο ή να πατήσει τα κουμπιά της τηλεόρασης.

2. Εισπράττει επιβράβευση από το περιβάλλον, π.χ. τα άλλα παιδιά που γελάνε γι' αυτό που κάνει. Είναι πρόβλημα του γονέα το ότι κάνει το παιδί αυτό που κάνει.

3. Ο γονιός έχει πολλές απαιτήσεις, διακόπτει το παιδί συχνά από αυτό που κάνει, για να γίνει κάτι σχετικά με την καθαριότητα ή την υγεία. Ασχολείται πολύ με τη διαπαιδαγώγηση, γίνεται ενοχλητικός και κουραστικός: «Βάλε τις κάλτσες σου», «Μάζεψε τα παιχνίδια», «Πλύσου», κλπ.

**Συμμάζεψε όλα τα μαλώματά
σου...**

4. Ουσιαστικά, ο γονιός επιβραβεύει το παιδί όταν ασχολείται πολύ μαζί του επειδή δεν ακούει. Του δίνει πολλή σημασία και πιθανότατα αναβάλλεται έτσι και αυτό που θέλει ο γονιός να γίνει.

**«Δεν υπάρχει ειρήνη προς τα έξω
χωρίς ειρήνη από μέσα»**

5. Ο γονιός δείχνει στο παιδί ότι δε χρειάζεται να τον ακούει σηκώνοντας τα χέρια ψηλά, όταν το παιδί δεν ακούει. Με άλλα λόγια το επιτρέπει να μην ακούει. Το παιδί κάνει ό, τι θέλει.

**Με τον αυτοσεβασμό ισχύει το ίδιο με
την αγάπη.**

**Όσο πιο πολύ κοστίζει, τόσο πιο
φτηνό γίνεται.**

6. Ο γονιός δεν είναι αρκετά σαφής όσον αφορά τις απαιτήσεις του στο παιδί. Π.χ. «Θέλεις να βάλεις τις κάλτσες σου;» αντί «Έλα να βάλουμε τις κάλτσες!». Ο γονιός ξεχνάει ποιος κάνει κουμάντο, εκείνος ή το παιδί;

7. Το παιδί ακούει συνέχεια ότι «δεν ακούει», είτε το λέει ο γονιός στο ίδιο το παιδί («Ποτέ δεν μ' ακούς, όταν σου μιλάω»), είτε το λέει σε τρίτο («Δεν ακούει ποτέ»). Στο τέλος, θα το εφαρμόζει όλο και περισσότερο.

8. Ο γονιός έχει την πεποίθηση ότι τα παιδιά είναι μπελάς, κούραση, μεγάλη ευθύνη και δε μπορείς να τα εμπιστευτείς. Είναι απρόβλεπτα. Είναι παιδιά... Το θεωρεί φυσικό ότι το παιδί κάνει ό,τι θέλει. Δε ξέρει ότι τα παιδιά θέλουν να βάλει όρια ο γονιός, για να προσφέρει ασφάλεια. Δε ξέρει ότι τα παιδιά σέβονται το γονιό που βάζει όρια και που περιμένει συνεργασία.

9. Το παιδί περιορίζεται υπερβολικά. Τα παιδιά ξέρουν τι χρειάζονται και αυτό θα κάνουν. Το παιδί έχει ανάγκη από διάφορα

ερεθίσματα και δυνατότητες για παιχνίδι.

«Μήπως παραβλέπουμε πολλά, βλέποντας τηλεόραση;»

10. Μήπως και ο γονιός δεν ακούει το παιδί; Τα παιδιά καθρεφτίζουν τη συμπεριφορά του γονιού.

Ένας γονιός που σέβεται τον εαυτό του και που περιμένει το παιδί του να είναι συνεργάσιμο, που ακούει τις ανάγκες του παιδιού και του εαυτού του, περνάει υπέροχα με το παιδί του!!! ◀

Μ. Στέμαν-Κοκκαλίδου
Παιδοψυχολόγος,
Υποστήριξη Γονέων

«Βλέπε με τα μάτια, άκουσε με τα αφτιά, νιώσε με την καρδιά.
Η καρδιά σου είναι το κύριο όργανο, να το ακούς λοιπόν!!!!»

Ομάδα παιδιών μέσω Εικαστικής έκφρασης

Β' ΜΕΡΟΣ

*Τρυφωνίδου Αριστονίκη
Μ.Α Συμβ. Ψυχολόγο
Ειδ. Εικαστική θεραπεύτρια
Ειδ. Συστημική θεραπεύτρια
Ειδ. Θεραπεύτρια Γ.Α.*

Η ομαδική εικαστική θεραπεία ξεκινά από τις θεμελιώδεις αρχές της Εικαστικής Θεραπείας, που είναι:

- Οπτική δημιουργία μιας εικόνας.
- Παρουσία ενός θεραπευτή.
- Το αντικείμενο της τέχνης μπορεί να λειτουργήσει σαν ένα δοχείο για δυνατά συναισθήματα, που σχετίζονται με το εδώ και τώρα (Waller, 2001).

Η ομαδική ψυχοθεραπεία είναι ένα σημαντικό μέσο το οποίο μπορεί να αλλάξει μια αφόρητη κατάσταση στη ζωή ενός ατόμου μέσα από τη βαθιά επικοινωνία του με άλλους, ενώ παράλληλα εμπλουτίζει και τις ήδη υπάρχουσες σχέσεις. Η πίεση που βιώνει κανείς στην προσπάθεια του να περιγράψει τα συναισθήματα του με τις κατάλληλες λέξεις εξαλείφεται όταν μπει στη διαδικασία να τα ζωγραφίσει. Ο

θεραπευτικός σκοπός της ομάδας μέσω τέχνης είναι το βίωμα της ελευθερίας της έκφρασης και το μοίρασμα των αποκαλυπτόμενων συναισθημάτων με άτομα που βίωσαν μαζί με το θεραπευόμενο την εμπειρία αυτή. Η ανατροφοδότηση από τα μέλη της ομάδας δια φωτίζει όψεις του εαυτού των μελών, που έχουν φανερωθεί στους άλλους, αλλά είναι δύσκολο να τους αναγνωρίσει ο θεραπευόμενος. Σε γενικές γραμμές μέσα σε μια θεραπευτική ομάδα μέσω εικαστικών συμβαίνουν τα εξής:

- **Ανταλλαγή πληροφοριών:** τα μέλη δίνουν πληροφορίες για τον εαυτό τους και ο θεραπευτής τα βοηθά να κατανοήσουν το σκοπό της ομάδας.

- **Εγκατάσταση της ελπίδας:** τα νέα μέλη πρέπει να βιώσουν ότι αξίζει τον κόπο να ενταχθούν στην ομάδα και ότι κι άλλοι έχουν επωφεληθεί από αυτό.

- **Οι ασθενείς βοηθούν ο ένας τον άλλο:** στην αρχή είναι δύσκολο οι ασθενείς να αφεθούν σε άλλους ασθενείς λόγω του κοινού φόβου, βαθμιαία όμως, ανακαλύπτουν ό,τι μπορούν να βοηθήσουν τους άλλους και να βοηθηθούν από αυτούς.

- Οι ασθενείς ανακαλύπτουν πώς οι άλλοι έχουν τα ίδια προβλήματα, τις ίδιες ανησυχίες και φόβους με αυτούς: κάτι τέτοιο τους ανακουφίζει και προσπαθούν να βρουν την λύση στο πρόβλημα τους με εναλλακτικούς τρόπους με τη βοήθεια της ομάδας.

- Η μικρή ομάδα λειτουργεί ως αναδόμηση και επαναβίωση της οικογένειας: τα μέλη μπορούν να χρησιμοποιήσουν το ένα το άλλο στο να επεξεργαστούν συναισθήματα για τα αδέρφια, τις αδελφές τους κ.τ.λ. Η πρόσβαση σε ένα δίκτυο σχέσεων που υπάρχει στις ομάδες είναι σημαντικό πλεονέκτημα για τα μέλη της ομάδας.

- Κάθαρση: τα μέλη με την αποκάλυψη καταστάσεων και σκέψεων που έκρυβαν αναβιώνουν το τραυματικό γεγονός στην ομάδα κάτι το οποίο ανακουφίζει το μέλος

- Οι άνθρωποι μπορούν να μάθουν πώς να αλληλεπιδρούν με τους άλλους και να λαμβάνουν ανατροφοδότηση για αυτό: η βίωση διαφορετικών επιπέδων συνοχής μέσα σε μια ασφαλή δομή. Προτείνεται στα μέλη να μην έχουν εξωτερικές κοινωνικές επαφές που θα μπορούσαν να παρέμβουν στην

ελευθερία τους να αλληλεπιδρούν στην ομάδα.

- Η συνοχή της ομάδας: η ομάδα είναι ένας ασφαλής χώρος που μπορούν τα μέλη να μοιραστούν βαθιά συναισθήματα χωρίς να φοβούνται ή να πρόκειται να τιμωρηθούν, να μπορούν να μοιραστούν την αυτοπεποίθησή τους και να εγκαταστήσουν την εμπιστοσύνη. Θα μπορούσε να ειπωθεί ό,τι η ομάδα μπορεί να πάρει τη θέση του υπερεγώ, ότι μπορεί να λειτουργεί ως στήριξη ή ενίσχυση κατά τη διάρκεια της εβδομάδας.

- Διαπροσωπική μάθηση: η ομάδα δίνει την ευκαιρία σε γεγονότα του παρελθόντος να βιωθούν στο παρόν, να προσεγγιστούν κάτω από ένα προστατευτικό πλαίσιο και με τη βοήθεια του συντονιστή να επαναβιωθούν για να μπορέσει να επέλθει η κάθαρση (Waller, 2001).

Βιβλιογραφία

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ames, L.B., Ilg, F., & Baker, S. (1989). *Your ten-to fourteen-year-old*. New York: Dell Publishing.
- Ballbe, M. (2007). *A group art therapy experience for immigrant adolescents.*, *American Journal of Art Therapy*, 00074764, Aug97, Vol. 36, Issue 1

- Berenger L., Dufayer P., Jenger Y., (1984). *Peindre autrement*, Editions Fernand Nathan, Paris.
- Berlyne, D. E. (1960). *Conflict, arousal and curiosity*, McGraw-Hill, New York
- Bernard, C. (1970). *Introduction a l'etude de la medecine experimentale*, Ed. Edito-service, Geneve
- Evans, J. B. (1991, March). *Transition groups*. Paper presented at the Ideas Exchange Meeting of Elementary Schools Counselors, Annandale, VA.
- Lowenfeld, V., & Brittain, W. (1987). *Creative and mental growth*. New York: MacMillan Publishing Co.
- McNiff, S. (1984). *Cross-cultural psychotherapy and art*. *Art Therapy: Journal of the American Art Therapy Association*, 1(3), 125-131.
- Allen, P.B. (1983). *Group art therapy in short-term hospital settings*. *American Journal of Art Therapy*, 22 (3), 9395.
- Erikson, J.M. (1979). *The arts and healing*. *American Journal of Art Therapy*, 18 (3), 75-80.
- Franklin, M. (1992). *Art therapy and self-esteem*. *Art Therapy: Journal of the American Art Therapy Association*, 9 (2), 78-84.
- Ferriere, A., (1922), *L'ecole active*, Editions Forum, Neuchatel, Geneve.
- Gantt, L. (1979). *The other side of art therapy*. *American Journal of Art Therapy*, 19 (1), 11-18.
- Gardner, H. (1982). *Art, Mind and Brain: A Cognitive Approach to Creativity*, Basic Books, inc. Pubi., New York.
- Goodwin, M.E. (1978). *Art therapy with the institutionalized patient: "I don't know how not to act crazy"*. *American Journal of Art Therapy*, 18 (1), 3-9.
- Miller, C.L. (1998) *Ego-strengthening art therapy in a day hospital: Using art history to engage clients*. *Art Therapy: Journal of the American Art Therapy Association*, 15 (4), 265-267.
- Miller, R., & Mason, S. (1999). *Phase-specific psychosocial interventions for first-episode schizophrenia*. *Bulletin of the Menninger Clinic*, 63 (4), 499-517.
- Lewin, K. (1938). *The conceptual representation and the measurement of psychological forces*. Durham, N.C. Duke University Press.
- Lowenfeld, V. – Brittain, L.W. (1975). *Creative and Mental Growth*, McMillan Co., New York.
- Lytton, H. (1971). *Creativity and Education*, London Routledge & Kegan Paul.
- Scott, J.E., & Dixon, L.B. (1995). *Psychological interventions for schizophrenia*. *Schizophrenia Bulletin*, 21 (4), 621-630.
- Seiler, Wannenmacher, W. (1985). *Begriffs und wortbedeutungsentwicklung*, Springer Verlag, Berlin, Heidelberg
- Sprayregen, B. (1989). *Brief inpatient groups: A conceptual design for art therapists*. *American Journal of Art Therapy*, 28 (1), 13-17.
- Vick, R.M. (1999). *Utilizing prestructured art element in brief group art therapy with adolescents*. *Art Therapy: Journal of the American Art Therapy Association*, 16 (2), 89-97.
- Yalom, I.D. (1983) *Inpatient group psychotherapy*. New York: Basic Books.
- Wachs, T., Uzgiris, I. & Hunt, J., (1971). *Cognitive development in infants of different age levels and from different environmental backgrounds : An exploratory investigation*. *Merrill-Palmer Quarterly*, 17, 283-317).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Arnheim, R., (1999). *Τέχνη και οπτική αντίληψη*, (μεταφ. Ι. Ποταμιάνος), Θεμέλιο: Αθήνα

- ART BOOK, (1997). Εικοστός αιώνας, (μεταφ. Τ. Κοβαλένκο), εκδ. TERZO BOOKS, Αθήνα.
- Berger, J., (1986). Η εικόνα και το βλέμμα, (μεταφ. Ζ. Κονταράτου), Οδυσσέας:Αθήνα.
- Berenger L., Dufayer P., Jenger Y., (1984). *Peindre autrement*, Editions Fernand Nathan, Paris.
- Berlyne, D. E. (1960). *Conflict, arousal and curiosity*, McGraw-Hill, New York
- Bernard, C. (1970). *Introduction a l'etude de la medecine experimentale*, Ed. Edito-service, Geneve.
- Chapman, L., (1993). Διδακτική της τέχνης (μεταφ. Α. Λαπούρτας, Γ. Χαραλαμπίδης), Νεφέλη:Αθήνα.
- Charlot, B. (1999), Η σχέση με τη γνώση (μετφ. Μ. Καραχάλιος- Ε. Λιναρδού), μεταίχμιο:Αθήνα.
- Dalley, T, Case, C, Schaverien, F, Halliday, Hall, Waller. (1998). Θεραπεία μέσω της τέχνης. Ελληνικά Γράμματα:Αθήνα
- Gloton, R., (1976). Η τέχνη στο σχολείο (μεταφ. Α. Σαρίκας Η. Βιγγόπουλος), Νικόδημος: Αθήνα.
- Goethe, J., (1994). Περί τέχνης, (μετφ. Β. Τομανάς), εκδ. PRINTA, Αθήνα.
- Gombrich, E., (1995). Τέχνη και ψευδαίσθηση (μεταφ. Ανδ. Παππάς), Νεφέλη:Αθήνα.
- Δεληγιάννης, Δ. (1996). Μπουζιάνης, ΑΔΑΜ:Αθήνα.
- Εξαρχόπουλος, Ν. (1955). Ψυχολογία του παιδός, Οργ. Εκ. Σχ. Βιβ. Αθήνα, τ.2.
- Ευαγγέλου, Ι. (1991). Αισθητικές απομυθοποιήσεις, Δωδώνη:Αθήνα
- Κακανά, Δ., (1994). Θεωρία και μεθοδολογία δραστηριοτήτων στην προσχολική αγωγή, Αφοί Κυριακίδη: Θεσσαλονίκη.
- Κακίση-Παναγοπούλου, Λ., (1994), Και όμως ζωγραφίζουν, Δελφοί:Αθήνα.
- Kamii, C., (1975). Η θεωρία του Jean Piaget και η προσχολική αγωγή, (μεταφ. Ε. Βασιλείου), Δίπτυχο:Αθήνα.
- Κόφφας, Α.,(1993). Δραστηριότητες αγωγής στο νηπιαγωγείο, Αθήνα.
- Κόφφας, Α., (1994). Γενική διδακτική μεθοδολογία δραστηριοτήτων προσχολικής αγωγής, Ρέθυμνο
- Κωσταρίδου-Ευκλείδη, Α., (1999). Ψυχολογία κινήτρων, Ελληνικά Γράμματα: Αθήνα.
- Λαλό Κ., (1992), Αισθητική, (μεταφ.Γ. Κωνσταντίνου) Γκοβόστη: Αθήνα
- Λαμπράκη-Πλάκα, Μ.,(1988). Οι πραγματείες περί της ζωγραφικής, Τυποκρέτα: Ηράκλειο Κρήτης.
- Μαγουλιώτης, Απ. (2002). Εικαστικές δημιουργίες μέσα από την Παρατήρηση και τη Φαντασία, Ιδέες-Σκέψεις Προτάσεις Δραστηριοτήτων, Καστανιώτη : Αθήνα (υπό έκδοση)
- Μερεντιέ, Φ. ντε, (1981). Το παιδικό σχέδιο (μετφ. Δ. Ψυχογιός) Υποδομή: Αθήνα.
- Μιχελής, Π. (1977). Η Αρχιτεκτονική ως Τέχνη, Ε.Μ.Π: Αθήνα .
- Μουρέλος Γ., (1985). Οι βιολογικές και ψυχολογικές βάσεις των Καλών Τεχνών, Νεφέλη: Αθήνα.
- Μουρέλος Γ.Ι. (1985). Οι κοινωνικές βάσεις των Καλών Τεχνών, Νεφέλη: Αθήνα.
- Ντολιοπούλου, Ε. (2000). Σύγχρονα Προγράμματα για Παιδιά Προσχολικής Ηλικίας, Τυπωθήτω- Γ. Δαρδανός: Αθήνα.
- Ξανθάκου, Γ. (1998). Δημιουργικότητα στο σχολείο, Ελληνικά Γράμματα: Αθήνα.
- Πιαζέ Ζ. (1988). Ψυχολογία της νοημοσύνης, (μεταφ. Ε. Βέλτσου), Καστανιώτη:Αθήνα.
- Ρίτσομοντ Π. (1970). Εισαγωγή στον Πιαζέ (μετφ. Αρ. Κάντας), Υποδομή: Αθήνα.
- Rubin, J. (1997). Θεραπεύοντας παιδιά μέσα από την τέχνη. Ελληνικά Γράμματα:Αθήνα

Storr, A., (1991). Η δυναμική της δημιουργίας, (μεταφ. Β. Ξένου Α. Στουπάκη), Κάλβος: Αθήνα.

Ταιν, Ι. (1992). Φιλοσοφία της Τέχνης, (μτφρ. Αιμ. Χουρμούζιου) Αθήνα

Τρίμη, Ε. (1992). Χαρτί και χάρτινο άχρηστο υλικό, Χρήσιμες καλλιτεχνικές δραστηριότητες, ΑΠΘ, ΠΤΝ, Θεσσαλονίκη, Διδακτορική Διατριβή.

Τρίμη, Ε. (1996). Ένα εξελικτικό εικαστικό πρόγραμμα για την προσχολική εκπαίδευση βασισμένο στις αρχές της "ολιστικής" και της "εις βάθος" προσέγγισης, π. Ερευνώντας τον κόσμο του παιδιού, τ.2, σ. 137-151.

ΥΠΕΠΘ, - Π.Ι., (1991). Βιβλίο δραστηριοτήτων για το νηπιαγωγείο. Βιβλίο νηπιαγωγού, Ε.Ο.Δ.Β., Αθήνα.

Φράγκος, Χ. (1984). Ψυχοπαιδαγωγική, εκδ. Gutenberg, Αθήνα

Vygotsky, L. (1988). Σκέψη και Γλώσσα (μετφ. Α. Ρόδη) Γνώση: Αθήνα ◀

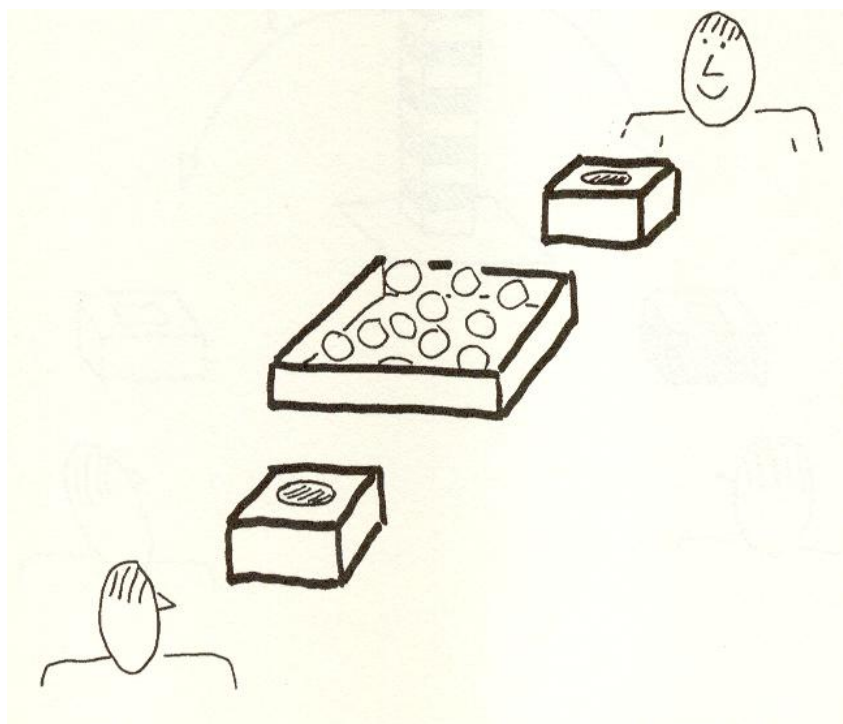
Σκέψου και κάνε...

(Από το βιβλίο *Denk en Doe*)

Μετάφραση: Μ. Κοκκαλίδου

Κοινωνικές ικανότητες 2

Αυτή η άσκηση στοχεύει το να μάθει το παιδί να μοιράζει υλικό.

Στη μέση υπάρχει ένα κουτί με αντικείμενα. Κάθε παίχτης έχει επίσης ένα δικό του κουτί για να τακτοποιεί τα αντικείμενα. Ο ρυθμός δενέχει σημασία εδώ, δεν μας ενδιαφέρει να μάθει την σειρά του, αλλά μόνο να «μοιράζει» το μεσαίο κουτί.

Στήλη του Asperger

Η σημασία της ημερήσιας δομής

Η σημερινή γενιά γονιών λειτουργεί πολύ διαφορετικά από την προηγούμενη. Ενώ οι περισσότεροι από μας μεγαλώσαμε σε ένα αρκετά αυστηρό ημερήσιο πρόγραμμα, με μια δομή στην ημέρα μας, τώρα αυτό έχει χαλαρώσει πάρα πολύ. Σε πολλές οικογένειες δεν υπάρχει ώρα για φαγητό, ώρα για ύπνο, ώρα για ντύσιμο, αλλά το παιδί κάνει ό,τι θέλει, ό,τι ώρα θέλει. Τα δόντια τα πλένουμε όποτε θέλει το παιδί, το παιδί κοιμάται με το γονιό αγκαλιά, τρώει ό,τι θέλει, όποια ώρα θέλει, κ.λ.π. Έτσι αναιρείται η γλυκιά ώρα για ύπνο των παιδιών, που είναι μια ώρα για τρυφερότητα με το ξεκούραστο γονιό, που ξέρει ότι ήρθε η ώρα της χαλάρωσής του.

Η συνέπεια είναι τα παιδιά να ζητάνε συνέχεια πράγματα και να κουράζουν το γονιό υπερβολικά, ο οποίος όμως τα έμαθε συστηματικά να είναι απαιτητικά. Τι έπαθαν οι γονείς και παραδίδουν το ρόλο τους στα παιδιά;

Είναι κρίμα που τα παιδιά χάνουν ευχάριστα στιγμιότυπα. Πόσο τρομακτικό θα είναι να είσαι παιδί σε αυτή την εποχή, όταν δεν υπάρχει ο γονιός που θα σου βάλει όρια, που θα σε κάνει να νιώθεις ασφαλής, γιατί ξέρεις ότι εκείνος έχει τον έλεγχο. Το παιδί δεν μπορεί ακόμα να οριοθετήσει τον εαυτό του, χρειάζεται το γονιό για αυτό.

Όλα αυτά ισχύουν για όλα τα παιδιά, αλλά ακόμα περισσότερο για παιδιά με αυτισμό. Όταν έχεις χάος στο μυαλό σου, έχεις πολλή ανάγκη από ένα γονιό που δημιουργεί δομή στην καθημερινότητα. Έχοντας διάφορα προβλέψιμα γεγονότα που χωρίζουν την ημέρα (είναι πολλές οι ώρες όταν δεν υπάρχει πρόγραμμα), όπως πρωινό, ντύσιμο, ώρα για τηλεόραση,

μεσημεριανό, ώρα για υπολογιστή, πάρκο, μπάνιο, τελετή του ύπνου, ώρα για γλυκό, ώρα για παγωτό, κ.λ.π., το παιδί ξέρει τι αναμένεται από εκείνο να κάνει και υπάρχει ηρεμία για όλους. Ειδικά για το γονιό επειδή δεν είναι υποχρεωμένος να υπηρετεί συνέχεια το παιδί αλλά οριοθετεί: «Σε λίγο θα φάμε, θα περιμένεις», «Όχι τώρα, πριν κοιμηθείς θα πλύνουμε τα δόντια» ή «Θα κάνουμε μπάνιο στις εννιά».

Το γεγονός ότι το παιδί έχει αυτισμό, δε σημαίνει ότι δεν μπορεί να συμπεριφέρεται καθώς πρέπει. Δε σημαίνει ότι δε μπορεί να καθίσει στο τραπέζι για να φάει ή ότι δε μπορεί να αλλάξει μια συμπεριφορά. Μαθαίνει πιο δύσκολα τους κανόνες, αυτό είναι αλήθεια. Αλλά όταν είμαστε σαφείς, επιμένουμε περισσότερο, εφαρμόζοντας σε κάθε περίπτωση το απαιτούμενο και περιμένοντας ότι θα το καταφέρει, θα γίνει.

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι τα παιδιά με αυτισμό «διαβάζουν» τους γονείς τους ακόμα περισσότερο από τα άλλα παιδιά. Ένας γονιός που δεν πιστεύει ότι το παιδί μπορεί να καθίσει στο τραπέζι ή ότι δε θεωρεί τον εαυτό του ικανό για να περάσει αυτό το

μήνυμα στο παιδί, το δείχνει με τη συμπεριφορά του. Πώς γίνεται το παιδί στο σχολείο να κάθεται στο τραπέζι για να φάει;

Είναι πολύ δύσκολο για τα παιδιά όταν πηγαίνουν στην πρώτη τάξη, να αποκτούν ξαφνικά έναν απαιτητικό γονιό, που αγχώνεται για ένα σωρό μαθήματα. Δε μπορείς από τη μια μέρα στην άλλη να περιμένεις το παιδί να επιβληθεί στον εαυτό του, αν δεν έχει μάθει προηγουμένως ότι όλα τα πράγματα γίνονται στην ώρα τους.

Φυσικά δε γίνεται να αλλάξετε από τη μια μέρα στην άλλη. Διαλέξτε κάποια συμπεριφορά, για παράδειγμα το φαγητό, και επιμένετε. Δώστε στον εαυτό σας τρεις μήνες χρόνο να το δοκιμάσετε, παρατηρήστε πόσο θα αποδώσει η συνέπεια σας και δείτε τη διαφορά. Όταν το αυτιστικό παιδί έχει μάθει μια ρουτίνα, δεν την αλλάζει εύκολα. Το ζήτημα είναι λοιπόν να του μάθουμε σωστές συνήθειες, που θα σας χαροποιούν και θα κάνουν τη ζωή σας πιο εύκολη. ◀

M. Κοκκαλίδου
Παιδοψυχολόγος,
υποστήριξη γονέων

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ...**Το φλιτζάνι**

Άκουσα την ιστορία για μια κοπέλα, που ετοιμαζόταν να κάνει ένα μακρινό ταξίδι. Αυτό το συνήθιζαν εκεί για κορίτσια τέτοιας ηλικίας. Έμενε σε μια χώρα μακριά από εδώ, μαζί με τους γονείς της και τα αδέρφια της σ' ένα ζεστό σπίτι, όπου η γάτα γουργούριζε απαλά και τα λουλούδια άνθιζαν και μοσχοβολούσαν και όπου όλοι αγαπιόντουσαν πολύ.

Όσο καλά και να ήταν στο σπίτι της, η κοπέλα ήθελε οπωσδήποτε να κάνει το ταξίδι. Ήταν περίεργη να μάθει πώς ζουν άλλοι άνθρωποι, πώς είναι η ζωή αλλού.

Όταν ήταν η ώρα να φύγει, η μητέρα της, της έδωσε μια πυξίδα, για να βρει τον δρόμο της.

Ο πατέρας της, της έδωσε ένα βιβλίο με σοφές συμβουλές, για να ξέρει πώς να αντιμετωπίσει δύσκολες στιγμές.

Με πολλές ευχές όλων ξεκίνησε τον δρόμο της.

Μετά από αρκετή ώρα δρόμο, έφτασε σε μια παράξενη λαϊκή που είχε διάφορα αντικείμενα, εφόδια για ταξίδι. Όλοι εκείνοι που

ταξίδευαν, όπως και αυτή, έψαχναν κάτι να βρουν, που θα το έπαιρναν μαζί τους. Αντικείμενα που να τους φανούν χρήσιμα ή απλώς τα έβρισκαν όμορφα. Υπήρχαν χάρτες για διάφορες περιοχές, λευκά ημερολόγια για να σημειώσεις τις εμπειρίες σου, ρούχα για κρύο καιρό και ρούχα για ζεστό καιρό, ποιήματα για παρηγοριά, επίσης ποτήρια και μαχαιροπήρουνα, τροφές που δεν χαλάνε, μπαστούνια, γυαλιά ηλίου και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς.

Έψαξε να βρει κάτι να πάρει. Είχε πολύ κόσμο και χάζευε τα πολλά πράγματα που υπήρχαν παντού. Τι να πρωτοκοιτάξεις! Έπαιρνε διάφορα αντικείμενα στα χέρια της, τα ζύγισε, τα κοιτούσε από 'δω και από 'κει. Ένας χάρτης, μμμμμμ, καλό και αυτό. Αλλά θα μπορούσε πάντα να ρωτήσει τον δρόμο αν

ήθελε. Ας το λοιπόν. Καμιά μπλούζα μήπως; Δεν θα έβρισκε και αλλού αν χρειαστεί; Ε ναι, σίγουρα. Ένα μαχαίρι θα ήταν ιδανικό. Έτσι θα έκοβε φρούτα, και άλλα φαγώσιμα, θα είχε και όπλο για ώρα ανάγκης. Μάλλον θα ήταν το καλύτερο που μπορούσε να πάρει.

Ξαφνικά έπεσε το μάτι της σε ένα πανέμορφο φλιτζάνι. Τι έργο τέχνης ήταν αυτό. Ο άνθρωπος που έφτιαξε αυτό το μπιμπελό, πρέπει να είχε θεϊκή έμπνευση εκείνη την στιγμή. Κάτι τέτοιο δεν είχε ξαναδεί. Χωρίς δισταγμό αποφάσισε να πάρει αυτό μαζί της. Το γύρισε στα χέρια της, θαυμάζοντας τα απαλά χρώματα και το σχήμα του. Κόκκινο, πράσινο, χρυσό. Θεϊκά χρώματα. Και το σχήμα σαν νεροπότηρο. Να πίνεις νερό από ένα τέτοιο φλιτζάνι, θα σε κάνει να νιώθεις βασιλιάς! Μόνο και μόνο για να βρει αυτό το ποτήρι άξιζε όλο το ταξίδι που έκανε.

Μια στιγμή είδε ότι έλειπε ένα μικρό κομματάκι. Ήταν λίγο χτυπημένο,

ελάχιστα βέβαια. Ήταν όμως ένα τόσο όμορφο, χαριτωμένο στολίδι, που δεν την ένοιαζε. «Αυτό θα πάρω,» φώναξε στον πωλητή. Της το τύλιξε σε ένα μεταξωτό πανί, για να αντέξει στο ταξίδι. Όπως και να έχει, ήταν αρκετά εύθραυστο για τον δρόμο. Ήξερε ότι είχε διαλέξει το σωστό αντικείμενο, αυτό της ταίριαζε απόλυτα. Έτσι ένοιωθε τουλάχιστον. Τι να κάνουμε, της άρεσαν τα ωραία πράγματα.

Συνέχισε το ταξίδι της και περνούσε από πόλεις και χωριά. Συνάντησε πολλούς ανθρώπους, έπαιξε με πολλά παιδιά. Γνώριζε τόπους και παραδόσεις. Το ταξίδι της ήταν πολύ πλούσιο σε εμπειρίες.

Κάθε φορά που καθόταν να ξεκουραστεί, έβγαλε το φλιτζάνι της από το μεταξωτό πανί και το κρατούσε κάτω από την βρύση ή μέσα στο ποτάμι για να πει λίγο νερό. Σχεδόν πάντα κάποιος συνταξιδιώτης έλεγε κάτι για το εξαιρετικό φλιτζάνι της. Το καμάρωνε πάντα. Μερικές φορές το έβγαζε από το μεταξωτό πανί, απλώς για να το χαρεί. Ήταν πολύ περήφανη για αυτό.

Συνήθως όμως της έλεγαν ότι ήταν χτυπημένο, σαν να μην το ξέρει. «Και, τι με αυτό, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχει θαυμάσια χρώματα. Και

κοίτα το σχήμα, έχεις ξαναδεί τέτοιο φλιτζάνι;»

Με τον καιρό συνειδητοποιούσε ότι, ενοχλημένη, προσπαθούσε να το κρύψει, για να μην ακούει τα δυσάρεστα σχόλια. Σαν να μην έκανε την σωστή επιλογή, σαν να την κορόιδευαν που το αγόρασε. Μα δεν ήταν έτσι, που να τα εξηγήσεις κάθε φορά πάλι! Ανακάλυψε ότι άρχισε να ντρέπεται για το πανέμορφο φλιτζάνι της και ότι θα ήθελε να είχε πάρει κάτι άλλο. Μπορούσε μόνο να σκεφτεί το κομματάκι που έλειπε και ξέχασε ότι το είχε πάρει για τα όμορφα, εξαιρετικά του χρώματα και το θεϊκό σχήμα.

Και μήπως οι άλλοι άνθρωποι δεν είχαν και αυτοί πράγματα που φθείρονταν; Στο κάτω κάτω, ταξίδι ήταν, δεν θα χτυπήσουν τα πράγματα;

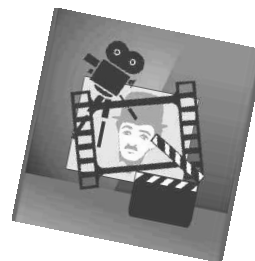
Μια νύχτα που κοιμόταν κάτω από ένα μεγάλο δέντρο, της ήρθε μια αναλαμπή. Αυτό το προστατευτικό δέντρο, με τα τεράστια κλαδιά, είχε χάσει με τον καιρό κανένα κλαδί, από κεραυνό, ή από ανθρώπους που το κλάδευαν. Δεν καθόταν να σκεφτεί αυτό το γεγονός, αλλά συνέχισε να καμαρώνει τα πράσινα φύλλα του. Έτσι και αυτή δεν θα έκανε καλύτερα να δείξει τα

πανέμορφα χρώματα του φλιτζανιού σε όλο τον κόσμο, αντί να κρύψει το στολίδι της, που το αγαπούσε πολύ.

Έτσι κάθε φορά που συναντούσε κάποιο συνταξιδιώτη, του έλεγε για το εξαιρετικό της φλιτζάνι, του το έδειχνε και η καρδιά της χτύπαγε από χαρά. Χωρίς εξαίρεση, όλοι το θαύμαζαν μαζί της, πραγματικά κανένας δεν είχε δει τέτοια απαλά χρώματα. Όλοι συμφώνησαν μαζί της ότι ο δημιουργός του πρέπει να είχε μεγάλη έμπνευση για να μπορεί να επινοήσει κάτι τέτοιο!

Όταν κάποιος ανέφερε το χτυπηματάκι του φλιτζανιού, αμέσως του θύμιζε ότι αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Σιγά το πράγμα, συγκρίνοντας το με το σύνολο της ομορφιάς του! Της έφυγε ένα βάρος και αισθάνθηκε ανακουφισμένη. Θυμήθηκε για ποιο λόγο είχε πάρει αυτό το φλιτζάνι και δεν το μετάνιωσε ποτέ! ◀

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ...**...ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!**

της Μαρίας Καραμπατζάκη

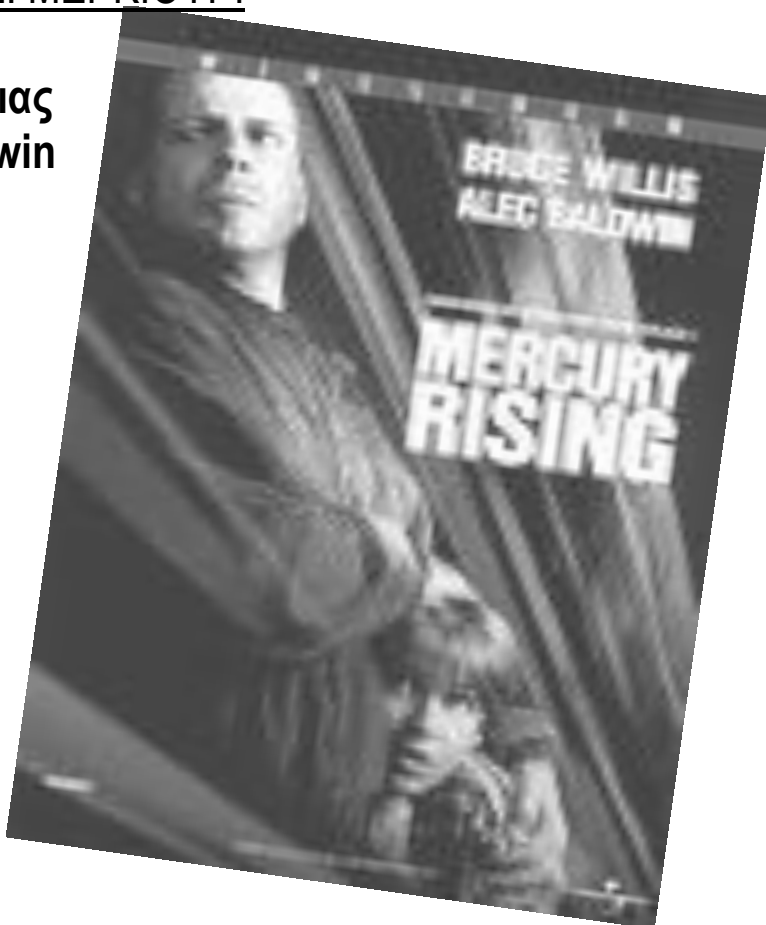
Η πρώτη μου επαφή με τον αυτισμό, σαν όρο, ήταν το 1998, πριν από δέκα χρόνια, όταν είδα την ταινία Κωδικός Μέρκιουρι (Mercury Rising).

Έτσι λοιπόν, αποφάσισα μιας και παρακολουθώ στενά τα κινηματογραφικά δρώμενα, να σας παρουσιάσω μερικές ταινίες που παρουσιάζουν παιδιά με αυτισμό και τις οικογένειές τους, αλλά και να σας προτείνω και άλλες που έχουν σαν θέμα γενικά την ειδική αγωγή. Γιατί όσο ασήμαντες ή πλασματικές και να είναι, προσφέρουν τόσο ενημέρωση στον κόσμο, όσο και μια άλλη οπτική για τους άμεσα ενδιαφερόμενους για τον αυτισμό.

MERCURY RISING
ΚΩΔΙΚΟΣ: ΜΕΡΚΙΟΥΡΙ

1998, Ταινία Δράσης και Περιπέτειας
Ηθοποιοί: Bruce Willis, Alec Baldwin
Σκηνοθεσία: Harold Bener

Ο Art Jeffries (Bruce Willis), ένας αποστάτης πράκτορας του F.B.I., μάχεται με ανελήτους κρατικούς πράκτορες για να προστατεύσει τον Simon, ένα εννιάχρονο αυτιστικό αγόρι, το οποίο μπορεί και αποκωδικοποιεί έναν άσπαστο κυβερνητικό κώδικα. Μπορεί να διαβάσει τον Μέρκιουρι, έναν από τους πιο προηγμένους

κρυφούς κώδικες, τόσο εύκολα όσο ένα παιδί της ίδιας ηλικίας, μπορεί να διαβάσει ένα παραμύθι. Αυτή η ικανότητα του παιδιού καθιστά τον κώδικα, ο οποίος κοστίζει δισεκατομμύρια, ευάλωτο, ειδικά αν οι εχθροί των Η.Π.Α. μάθουν για την ικανότητα του Simon και τον αιχμαλωτίσουν. Ο Αρχηγός του Προγράμματος, Nick Kadrow (Alec Baldwin) διατάζει την εξολόθρευση του παιδιού αλλά δεν υπολογίζει ότι ο Jeffries θα αναμιχθεί. Όσο καταδιώκεται από πληρωμένους εκτελεστές, ανακαλύπτει ότι η μοναδική ελπίδα για να επιβιώσουν είναι να χρησιμοποιήσει ο Simon την ικανότητά του για να φέρει τους εχθρούς του αντιμέτωπους με την δικαιοσύνη.

Καθ' όλη τη διάρκεια της ταινίας, παρουσιάζονται διάφορες ικανότητες του Simon αλλά και δυσκολίες χαρακτηριστικές του αυτισμού. Χρησιμοποιεί ένα τετράδιο με εικόνες από το περιβάλλον, κυρίως για την επικοινωνία του, και του αρέσει να διαβάζει και να λύνει γρίφους από περιοδικά. Επίσης μπορεί και φτιάχνει ένα παζλ από την ανάποδη, πράγμα που όσο το προσπάθησα δεν το κατάφερα ποτέ. Βέβαια μπορούμε να δούμε και πόσο δύσκολη είναι η προσαρμογή του στο εκάστοτε περιβάλλον αλλά και πόσο υπομονή απαιτείται για να τον πλησιάσεις. ◀

Για να ανακαλύψεις καινούριους ωκεανούς...

...πρέπει πρώτα να σταματήσεις να βλέπεις τη στεριά!

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ**Growing Minds**

Copyright © 1998,

Steven R. Wertz

Μετάφραση: Μ. Κοκκαλίδου

Extraordinary Parenting:

Η δύναμη των σκέψεων και συναισθημάτων μας, στην προσπάθεια να αποκτήσουμε επαφή με τα παιδιά με αυτισμό.

Μια δεύτερη μορφή ενίσχυσης είναι η αρνητική ενίσχυση, η απομάκρυνση δηλαδή του ατόμου από κάτι δε θέλει. Είναι σαν να λέμε: «Θα σε επιβραβεύσω βγάζοντας το αγκάθι από το δάχτυλό σου.»

Ο Todd ήταν εννιά όταν τον πρωτοείδα. Έπαιζε γαλήνια μόνος του στο παιχνιδοδωμάτιο. Μόλις είχε ανοίξει το αγαπημένο του βιβλίο με τους δεινόσαυρους, όταν η μητέρα του, η Fran, μπήκε στο δωμάτιο για να συναναστραφεί μαζί του. Η Fran ήταν ενθουσιώδης, εκφραστική, έδειξε τη χαρά της με το βιβλίο και αναπαραστατική στο να δείξει στον Todd ότι θα έφερνε το δικό της βιβλίο για να διαβάσουν.

Εκείνος αντέδρασε με μία έκρηξη θυμού. Πέταξε το κεφάλι του προς το πίσω και τσίριξε. Έπεσε στο πάτωμα και άρχισε να χτυπιέται. Ήταν οδυνηρό για τη Fran να νιώθει ότι προκάλεσε τόση στεναχώρια στο δικό της παιδί. Η φωνή της έγινε ήρεμη. Με σιγανή φωνή είπε συγγνώμη. Έγινε αργή και απαλή στις κινήσεις της, έκανε τον εαυτό της διακριτικό και εύκολο να αγνοηθεί. Ο Todd συνέχισε το διάβασμα.

Για μένα, αυτό έμοιαζε με μια μορφή επικοινωνίας, «Μη με ζαλίζεις, διαβάζω» και λειτούργησε μια χαρά για να κερδίσει ο Todd. Αν κάποιος εισέβαλε στην ονειροπόληση του με οποιονδήποτε τρόπο, είχε μάθει να αντιδρά με μια έκρηξη θυμού και πραγματικά φαινόταν πάρα πολύ στεναχωρημένος. Όταν ο «εισβολέας» ένιωθε άβολα και αποσυρόταν, επιβράβευε τον Todd για την εκρηκτική του συμπεριφορά.

Σε επόμενες συνεδρίες, η Fran μελέτησε την πεποίθησή της ότι εκείνη προκαλούσε μεγάλη στεναχώρια στο γιο της και συνειδητοποίησε ότι οι εκρήξεις για εκείνον ήταν απλώς ένας τρόπος να της πει ότι προτιμούσε να είναι

μόνος του. Είχε συνηθίσει να τον αφήνει μόνο του σχεδόν όλο το χρόνο, φοβούμενη τις εκρήξεις θυμού. Κατά κάποιον τρόπο το έκανε πιο εύκολο για εκείνον να παραμένει εγκλωβισμένος. Η Fran άρχισε να συνειδητοποιεί ότι, ακόμα και αν ο Todd ήταν στεναχωρημένος λόγω της συναναστροφής, δεν τον ωφελούσε με το να μειώνει την παρουσία της στη ζωή του. Για να βοηθήσει το γιο της, ήταν απαραίτητο αρχικά να το βοηθήσει να ξεπεράσει αυτές τις δυσκολίες.

Η παρατήρηση βοήθησε τη Fran. Κάποια στιγμή, έπαιζα με τον Todd με έναν πολύ ζωηρό τρόπο. Έριξα το κεφάλι του πίσω και τσίριξε. Εγώ έριξα το κεφάλι μου πίσω και γέλασα. Είναι σημαντικό να σημειώσουμε ότι δε γέλασα με τον Todd και ότι αν υπήρχε η παραμικρή κοροϊδία ή αναισθησία στη στάση μου, το γέλιο μου θα ήταν εντελώς αντιθεραπευτικό. Ο Todd σταμάτησε αμέσως να τσιρίζει και με κοίταξε. Σταμάτησα για μια στιγμή, του έδειξα την εκτίμηση μου για την προσοχή του και έπειτα έριξα πάλι το κεφάλι μου πίσω και γέλασα ξανά. Αυτή τη φορά γέλασε και ο Todd. Πολλοί άνθρωποι με

αυτισμό αφουγκράζονται τις κοινωνικές φόρμες πολύ περισσότερο από όσο υποθέτουμε. Όταν δουν ότι η συμπεριφορά τους δε φέρνει το επιθυμητό αποτέλεσμα σε ένα καινούριο άτομο, μετά από κάποιες δοκιμές, συχνά σταματούν τη συμπεριφορά αυτή με αυτό το άτομο. Μετά από την πρώτη μου συνεδρία μαζί του, ο Todd γελούσε κάθε φορά που με έβλεπε.

Στις εβδομάδες που ακολούθησαν, η Fran ένοιωσε πιο ελεύθερη να ενθαρρύνει τον Todd να συναναστραφεί. Όταν ο Todd φαινόταν στεναχωρημένος, η συμπεριφορά του δεν είχε πλέον το ίδιο αποτέλεσμα, επειδή και η ίδια δεν τηρούσε πια τις ίδιες πεποιθήσεις γύρω από αυτό το θέμα. Έγινε μια μητέρα της οποίας η αγάπη διοχετεύθηκε στο να βοηθήσει το παιδί της να αναπτύξει αντοχές στις δεξιότητες που πριν υπήρχε αδυναμία. Το επίπεδο συναναστροφής του Todd και η αυτοεκτίμησή του βελτιώθηκε σημαντικά. *Συνεχίζεται* ◀

Νέα στοιχεία για τις περιπτώσεις αυτισμού.

Claudia Wallis

Time Magazine, 10/07/2008

Απόδοση-Μετάφραση:

Βιβή Παυλοπούλου

Τι ακριβώς είναι λάθος στους εγκεφάλους των ανθρώπων που έχουν αυτισμό; Η απάντηση σταδιακά αναδεικνύεται. Ένα έγγραφο που δημοσιεύτηκε για αυτό το τρέχον ζήτημα της επιστήμης, από τους ερευνητές στο νοσοκομείο παιδών της Βοστώνης και τα μέλη της κοινοπραξίας αυτισμού της Βοστώνης, διακρίνει πέντε νέες ατέλειες γονιδίων σχετικές με τον αυτισμό. Ήδη, αρκετές γενετικές ατέλειες έχουν βρεθεί να συνδέονται με τις διαταραχές αυτισμού, που έχουν επιπτώσεις σε περίπου 1 ως 150 παιδιά, σύμφωνα με τα κέντρα ελέγχου ασθενείας και πρόληψης. Αλλά τα καλά νέα, όπως υποστηρίζουν οι ερευνητές της Βοστώνης, είναι ότι πολλά από τα γονίδια αρχίζουν να ακολουθούν ένα συγκεκριμένο σχέδιο.

«Ενώ φαίνεται αποθαρρυντικό ότι μεγαλώνει συνέχεια ο κατάλογος των γονιδιακών ατελειών, μπορούμε να

ισχυριστούμε ότι υπάρχει πλέον ένα κοινό σχέδιο» λέει ο Δρ Christopher Walsh, προϊστάμενος της γενετικής στο νοσοκομείο παιδών της Βοστώνης.

Οι ερευνητές εξέτασαν τα σχετικά με τον αυτισμό γονίδια που βρέθηκαν σε πολυπληθείς οικογένειες στη Μέση Ανατολή και την Τουρκία. Οι μεγάλες οικογένειες, στις οποίες υπάρχουν συχνά περιπτώσεις γάμων μεταξύ ξαδέρφων, είναι ιδανικές για τη μελέτη των υπολειπόμενων γονιδίων. Αν και τα πρόσφατα προσδιορισμένα γονίδια βρίσκονται στις περιοχές εκτός των 23 ανθρώπινων χρωμοσωμάτων, εν τούτοις συσχετίζονται στη λειτουργία: τα περισσότερα παρακωλύουν την εκμάθηση. Αυτά τα γονίδια είναι ενεργά στη δημιουργία, την ενίσχυση ή την τροποποίηση των συναπτικών διαβάσεων στον εγκέφαλο – τις φυσικές και βιοχημικές αλλαγές που εμφανίζονται όταν μαθαίνουμε κάτι νέο. Συνέπεια αυτής της εργασίας είναι ότι ο αυτισμός μπορεί πλήρως να ανέλθει σε μοριακές ατέλειες στην εκμάθηση.

Τα συμπτώματα του αυτισμού προκύπτουν χαρακτηριστικά κατά τη διάρκεια των πρώτων πέντε ετών

ζωής - μια περίοδο που το παιδί αποκτά τη γλώσσα, αναπτύσσει κοινωνικές δεξιότητες και πολλές άλλες νέες δυνατότητες. Οι επιστήμονες καλούν αυτό το είδος ανάπτυξης «εκμάθηση εξαρτώμενη από εμπειρίες» και οι ερευνητές ξέρουν ότι συνδέεται με τις τεράστιες αλλαγές στα στοιχεία κυκλώματος εγκεφάλου. Τουλάχιστον 300 γονίδια δραστηριοποιούνται για να ρυθμίσουν αυτού του είδους την εκμάθηση. Οι ατέλειες σε οποιοδήποτε αριθμό τους θα μπορούσαν πιθανά να οδηγήσουν σε κάποια από τα συμπτώματα του αυτισμού.

Μπορούν να υπάρξουν εκατοντάδες των ποικιλιών του αυτισμού. Από αυτά που οι ερευνητές έχουν δει μέχρι τώρα, λέει ο Walsh, «Σχεδόν κάθε παιδί με αυτισμό μοιάζει να είναι διαφορετικό από το επόμενο – όπου οι ανακαλύψεις έχουν γίνει, σχεδόν σε κάθε παιδί αλλοιώνεται ένα διαφορετικό γονίδιο». Κάτι που ενθαρρύνει την έρευνα: οι περισσότερες από τις γενετικές ατέλειες που προσδιορίστηκαν στις Μεσο-Ανατολικές οικογένειες δεν ήταν στο επιχειρησιακό μέρος του γονιδίου - το μέρος, δηλαδή, που

βρίσκονται οι κώδικες για μια κρίσιμη πρωτεΐνη του εγκεφάλου. Αντ' αυτού, οι ατέλειες εμφανίζονται κυρίως στις παρακείμενες περιοχές του γονιδίου. Αυτή η ανακάλυψη προτείνει ότι ορισμένες θεραπείες ή φάρμακα θα μπορούσαν να βοηθήσουν να ομαλοποιηθεί η δραστηριότητα αυτών των γονιδίων, σύμφωνα με το Δρ Eric Morrow του Γενικού Νοσοκομείου της Μασαχουσέτης.

Στην πραγματικότητα, για το προσεχές μέλλον ο Morrow υποψιάζεται ότι τα πρόωρα προγράμματα επέμβασης για τα παιδιά με αυτισμό που περιλαμβάνουν την εντατική οδηγία στην ομιλία και την κοινωνική συμπεριφορά μπορούν να λειτουργήσουν με την αλλαγή της έκφρασης των γονιδίων, που έχουν επηρεαστεί. (Αυτή η ιδέα υποστηρίζεται από έρευνα με ποντίκια, η οποία έχει δείξει ότι η παροχή ενός πλούσιου, παρακινητικού περιβάλλοντος έχει επιπτώσεις άμεσα στην έκφραση των γονιδίων στον εγκέφαλο.)

Ο αυτισμός, όπως τις περισσότερες αναπτυξιακές διαταραχές, καθορίζεται κατά ένα μεγάλο μέρος από τις εξωτερικές συμπεριφορές παρά από μια σαφή

βιολογική κατανόηση. Γενετικές μελέτες όπως αυτή, παρατηρούν ότι στο προσεχές μέλλον, «προσφέρεται μια φανταστική ευκαιρία να καθοριστεί η παθολογία». Προσπαθώντας να δώσει μία πρώτη εξήγηση στις οικογένειες, λέει ότι «είναι ένα σημαντικό ζήτημα».

Στην δήλωση για την απέραντη σειρά των πιθανών γενετικών αιτιών του αυτισμού, η αρχική έκδοση των λεγόμενων του Δρ Eric Morrow ήταν ότι: «Σχεδόν κάθε παιδί με αυτισμό μοιάζει να είναι διαφορετικό από το επόμενο - ένα διαφορετικό γονίδιο αλλοιώνεται σχεδόν σε κάθε παιδί». Αν και το αρχικό απόσπασμα αναφέρθηκε ακριβώς, αποδόθηκε ανακριβώς. Το απόσπασμα δηλώθηκε από τον Δρ Christopher Walsh του νοσοκομείου Παίδων στη Βοστώνη. Επιπλέον, οι ερευνητές σημειώνουν ότι η δήλωση δίνει την παραπλανητική εντύπωση ότι όλα τα παιδιά με αυτισμό είναι γνωστά για διαφορετικές γενετικές ατέλειες. Στην πραγματικότητα, οι παθολόγοι έχουν εξετάσει μόνο ένα μικρό ποσοστό των παιδιών που έχουν αυτισμό. Το απόσπασμα έχει αναθεωρηθεί για να απεικονίσει αυτή την σημαντική διάκριση. ◀

ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Σταυρούλα Βαρσάκη
Ψυχολόγος, ειδικευμένη
(MSc) σε θέματα παιδικής
ανάπτυξης και μάθησης

Τα παιδιά αεικίνητα εκ φύσεως, μετά τις διακοπές, δυσκολεύονται αρκετά να προσαρμοστούν και να περιοριστούν ξανά μέσα στο σπίτι. Με το παρακάτω παιχνίδι σκοπός μας είναι να βοηθήσουμε το παιδί να εκτονωθεί, να μάθει καλύτερα το σώμα του, να ελέγχει περισσότερο την αναπνοή του, να ακολουθεί οδηγίες, να μιμείται αλλά και να παίρνει πρωτοβουλίες.

Βάζουμε χαλαρωτική μουσική και στεκόμαστε όρθιοι ο ένας απέναντι από τον άλλο, σα να κοιταζόμαστε σε καθρέφτη. Εισπνέουμε βαθιά και σηκώνουμε το ένα πόδι, με εκπνοή το κατεβάζουμε αργά, επαναλαμβάνουμε με το άλλο πόδι, τα χέρια, το κεφάλι, σκύβουμε τη μέση ή λυγίζουμε γόνατα κτλ. Προσέχουμε να δίνουμε αρκετό χρόνο στο παιδί να ακολουθήσει και έμφαση στην εισπνοή και την εκπνοή. Οι οδηγίες μπορούν να έχουν την εξής δομή: «Εισπνοή, σήκωσε το ένα πόδι, εκπνοή, κατέβασε το πόδι πάλι, κλπ.» ◀

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ο μικρός πολεμιστής

Τον Π. τον γνώρισα από το παιδικό σταθμό που πήγαινε. Ήταν ένα ζωηρό, αλλά και φιλότιμο αγόρι, 4 χρονών. Υπήρχαν πολλές συγκρούσεις ανάμεσα στις νηπιαγωγούς και τον Π. Στο σπίτι η μητέρα του δυσκολευόταν πολύ να τον οριοθετήσει. Όταν τον παρατηρούσα, έβλεπα ένα παιδί έτοιμο να πολεμήσει για αυτό που θεωρούσε σωστό. Δεν μπορούσε να τηρήσει κανόνες που δεν καταλάβαινε. Η μητέρα του μου είχε πει ότι έπαιζε πολύ με το σπαθί του και ότι της έλεγε ότι θα την προστάτευε από κλέφτες. Επίσης είχε ένα σκύλο, που τον αγαπούσε πολύ. Ο Π. δεν αναζήτησε το παραμύθι ιδιαίτερα στο σπίτι. Στο παιδικό σταθμό ηρέμησε αρκετά για ένα διάστημα, ελαττώθηκαν οι συγκρούσεις αισθητά. Οι απαιτήσεις όμως εκεί τον προκαλούσαν συχνά, και έτσι δεν μπορούσε να διατηρήσει την επιθυμητή (υπάκουη) συμπεριφορά για πολύ καιρό.

Αυτό το παραμύθι είναι για τον Π.

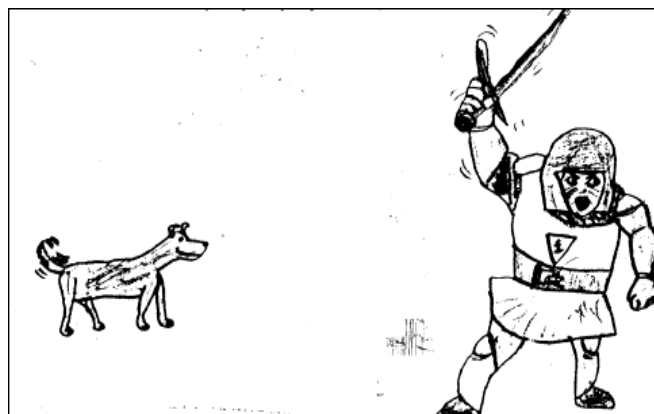
Ήταν κάποτε σε μια μακρινή χώρα ένας μικρός πολεμιστής. Το όνομα του ήταν Σλουκ. Είχε μαύρα μάτια που καταλάβαιναν πολλά. Είχε και ένα σκύλο, που ήταν πάντα στο πλευρό του, πιστός βοηθός. Είχε και ένα μαγικό σπαθί, που δεν μπορούσε κανείς να το νικήσει. Όταν το κουνούσε στον αέρα, γυάλιζε τόσο που σχεδόν τύφλωνε τον εχθρό και μόνο από αυτό, έτρεμε και το έβαζε στα πόδια. Στην χώρα που έμενε είχε όλο ειρήνη και ο Σλουκ μας ένιωθε άσχημα που δεν μπορούσε να πολεμήσει. Το μαγικό σπαθί του άρχισε να σκουραίνει, ο καλός σκύλος να βαραίνει. Γι' αυτό αποφάσισε να πάει σε μια άλλη χώρα όπου μπορούσε να φανεί χρήσιμος. Είχε ακούσει για μια μακρινή χώρα όπου οι άνθρωποι μάλωναν πολύ, και όπου για το κάθε τι υπήρχαν δύο πλευρές. Υπήρχε το άσπρο και το μαύρο, επίσης υπήρχε ημέρα και νύχτα, γεμάτο και άδειο, το ναι και το όχι. Είπε στον εαυτό του, ότι εκεί θα είναι καλά. Δεν μπορεί να μην έχει πόλεμο εκεί, αφού ο ένας λέει ναι και ο άλλος λέει όχι!!! Πήρε το σκύλο του και το μαγικό σπαθί και

άρχισαν την πορεία τους ψάχνοντας αυτήν την χώρα. Το ταξίδι του ήταν μακρύ και δύσκολο. Η ταλαιπωρία μεγάλη. Όταν μετά από πολλές ώρες έφτασε στην ξένη χώρα ήταν πολύ εξαντλημένος. Έπεσε κάτω από ένα δέντρο για να ξεκουραστεί, πάντα κρατώντας το σπαθί του στο χέρι του. Ο πιστός του σκύλος κοιμόταν δίπλα του, όπως καταλαβαίνεις.

Δεν κοιμήθηκε πολύ, γιατί έπρεπε πάντα να είναι σε επιφυλακή. Πολεμιστής ήταν, δεν ήταν δυνατόν να τον ξαφνιάσουν. Οι κίνδυνοι ήταν πολλοί, κυρίως σε αυτήν την χώρα με τις δύο όψεις. Εδώ μπορεί να υπάρχει ασφάλεια σε ένα μέρος, αλλά αυτή μπορούσε να γυρίσει σε ανασφάλεια κάθε στιγμή!! Εδώ υπήρχε καλή παρέα και από την άλλη πλευρά κακή παρέα. Εδώ δεν ήταν όπως στο σπίτι του, που υπήρχε μόνο ειρήνη.

Ο μικρός Σλουκ με τα όμορφα μαύρα μάτια, βρήκε μια καλή ζωή στην καινούρια χώρα. Περνούσε καλά με τους δικούς του και τους φίλους του. Τον αγαπούσαν όλοι. Ήξερε ότι κάποτε θα γινόταν μεγάλος άνθρωπος, ότι θα γινόταν σπουδαίος. Αυτό το ήξεραν όλοι οι άνθρωποι που τον γνώριζαν, το έβλεπαν στα μάτια του. Ήταν ήδη

σπουδαίος και πολύ γενναίος ο μικρός μας πολεμιστής. Είχε το μαγικό σπαθί σε ετοιμότητα, και όταν κάποιος τον πείραζε έλεγε: «θα σε χτυπήσω, θα πάρω το σπαθί μου», και τότε έκανε και απειλητικές κινήσεις στον αέρα με το σπαθί του.

Πολύ γρήγορα έμαθε να λέει «όχι». Του άρεσε πάρα πολύ αυτό και ένιωθε πολύ δυνατός. Ήταν ικανός να προκαλέσει πολύ φασαρία έτσι. Δεν καταλάβαινε καλά γιατί δεν άρεσε αυτό στους γύρω του. Αφού εδώ ήταν η χώρα του ναι και του όχι. Τότε αυτός έλεγε όχι όταν άλλοι ήθελαν ναι. Ήταν ένα καινούριο παιχνίδι γι' αυτόν, και το απόλαυσε. Από την άλλη γιατί θύμωναν μαζί του τόσο συχνά;

Οι άνθρωποι εδώ ήθελαν συνέχεια να του πουν τι πρέπει να κάνει και τι δεν πρέπει να κάνει. Δεν μπορούσε να το ανεχτεί αυτό. Ήρθε

εδώ για να πολεμήσει, ε λοιπόν, αυτό έκανε. Ο μικρός μας πολεμιστής, ο Σλουκ, ήξερε ένα πράγμα: «Όταν μας χτυπάνε, πρέπει να χτυπάμε.» Και έτσι όταν κάποιος τον ενοχλούσε, ο Σλουκ δάγκωνε, κλοτσούσε και χτυπούσε. Τόσο απλά. Για να μάθει ο άλλος, ότι έχει να κάνει με έναν σπουδαίο πολεμιστή. Και όταν του απαγόρευαν να παίζει έξω, δεν το δεχόταν. Στον πολεμιστή δεν θα λένε τι να κάνει. Πως θα γίνει σπουδαίος;

Ευτυχώς ο μικρός Σλουκ ήταν ένας έξυπνος πολεμιστής, και πολύ φιλότιμος. Επίσης αγαπούσε τους φίλους του και είχε και πολλούς!!!! Γενικά αγαπούσε όλους τους ανθρώπους και ειδικά την μαμά του. Αυτή την λάτρευε κυριολεκτικά και την αγκάλιαζε πολύ. Θα την προστάτευε όπως και να' χει και της έλεγε μερικές φορές: «Αν μπει κλέφτης στο σπίτι, εγώ θα πάρω το μαγικό σπαθί μου, και θα τον νικήσω.»

Μια νύχτα μπήκε ένας Μεγάλος Πολεμιστής στο όνειρο του μικρού Σλουκ. Είχε πολλούς ανθρώπους γύρω του και τον άκουγαν προσεκτικά. Φαινόταν σπουδαίος άνθρωπος.

Όταν τελείωσε τις οδηγίες του, όλοι έφυγαν από 'δω και από 'κει. Τότε ο Μεγάλος Πολεμιστής είδε το μικρό Σλουκ. Του είπε: «Πόσο χαίρομαι που αποφάσισες να έρθεις σε μας, να μας βοηθήσεις να κάνουμε τον κόσμο πιο καλό και τους ανθρώπους πιο ευτυχισμένους. Χρειαζόμαστε ανθρώπους σαν εσένα!! Ο δρόμος μας είναι δύσκολος και θέλουμε άντρες με δύναμη και υπομονή! Έλα να σου δείξω κάτι.» Και τον πήρε από το χέρι. Περπάτησαν αρκετή ώρα όταν έφτασαν σε ένα σπίτι, που έμεινε μια οικογένεια. Ακούστηκε φασαρία και φωνές. Ο μικρός, γενναίος Σλουκ ρώτησε τον Μεγάλο Πολεμιστή τι συμβαίνει εδώ. «Δες μόνος σου», του απάντησε. Ο Σλουκ κοιτούσε από το παράθυρο,

και είδε μια γυναίκα πολύ θυμωμένη και ένα παιδί ακόμα πιο θυμωμένο. Το φαγητό ήταν στο τραπέζι και όλοι φώναζαν: «Θα πάω έξω!» «Δεν θα πας έξω, θα φάμε τώρα.» «Δεν θέλω να φάω, θέλω να παίξω! Θα σε δείρω!» Ο Σλουκ σκέφτηκε: «Αυτός ο καυγάς σίγουρα δεν βοηθάει τον κόσμο να είναι πιο ευτυχισμένος.»

Προχωρούσαν για λίγο ώσπου συνάντησαν κάποιους ανθρώπους. Ο Μεγάλος Πολεμιστής τους χαιρετούσε ευγενικά, αλλά αυτοί του είπαν: «Το ξέρεις ότι το καπέλο σου είναι τρύπιο;;» Ο Μεγάλος Πολεμιστής έκανε σαν να μην το άκουγε και συνέχιζαν μαζί τον δρόμο τους. Ο γενναίος Σλουκ έμεινε με το στόμα ανοιχτό, που δεν τους μάλωσε. Οι άνθρωποι απογοητεύτηκαν που δεν έγινε ο καυγάς που προσπαθούσαν να προκαλέσουν.

Ο Μεγάλος Πολεμιστής εξήγησε στον Σλουκ: «Αν καυγαδίζουμε για το κάθε τι, δεν θα έχουμε δύναμη για πραγματικές μάχες. Ένας σπουδαίος και γενναίος πολεμιστής ξέρει πότε να ακούει τους ανθρώπους και πότε όχι, πότε να πολεμήσει και πότε όχι. Υπάρχουν φορές που δεν αξίζει τον κόπο.»

Ο μικρός Σλουκ, καθώς έβλεπε αυτό το όμορφο όνειρο, μουρμούριζε σιγά στον ύπνο του. Σχηματίστηκε ένα χαμόγελο στο λαμπερό πρόσωπο του. Όταν ξύπνησε μετά από λίγο ήξερε ότι ο ίδιος θα είναι ο Μεγάλος Πολεμιστής όταν μεγαλώσει και ένιωθε πολύ όμορφα, με την σκέψη ότι κάποια μέρα θα γίνει πραγματικότητα αυτό. ◀

ΤΕΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

**ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑ
ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ**

**ΣΕΜΟΝΙΜΗ ΒΑΣΗ ΓΙΑ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΜΕ ΤΟ
ΑΥΤΙΣΤΙΚΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ.**

**ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟΥ.**

**ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.**

**ΔΕ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑ, ΜΟΝΟ
ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ.**

ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΤΕ ΣΤΟ Κ.Υ.Γ.:

2310450941

**Διάγνωση και θεραπευτική
αντιμετώπιση παιδιού με
σύνδρομο υπερκινητικότητας
και διάσπαση προσοχής.**

Υπάρχουν πολλά παιδιά με υπερκινητικότητα, που ταλαιπωρούν τους γονείς και την τάξη, αλλά και τον εαυτό τους. Είναι σημαντικό να αναγνωρίζεται η φύση των δυσκολιών, για να γίνεται σωστή κι αποτελεσματική αντιμετώπιση. Οι γονείς μπορούν να μάθουν τρόπους για να βοηθήσουν το παιδί και τον εαυτό τους.

Ενημέρωση γύρω από τον αυτισμό ή την υπερκινητικότητα και τη διάσπαση προσοχής σε παιδικούς σταθμούς, σχολεία, κ.λ.π.

Τι είναι ακριβώς, τι προβλήματα υπάρχουν, πώς τα αντιμετωπίζουμε, πώς μπορείτε να βοηθήσετε το παιδί;

Συμβουλευτική μητέρων-ζευγαριών

*σε 6 συναντήσεις
σε 10 συναντήσεις
σε 16 συναντήσεις*

Αν έχετε νεύρα και δεν ξέρετε γιατί, ξέρετε όμως ότι ξεσπάτε σε όποιον βρείτε....

Ζητήστε βοήθεια...

Ζητήστε κάποιον να μιλήσετε...

Τα συναισθήματα μας είναι απλά, γίνονται δύσκολα και σύνθετα όταν δεν τολμάμε να τα αντιμετωπίσουμε!

επικοινωνήστε:

Τρυφωνίδου Αριστονίκη

2310:932319

6972116857

**Γράψτε κι εσείς στο Περί
Αυτισμού...
...τις εντυπώσεις σας,
τις ιδέες σας,
τις δυσκολίες σας,
τις ερωτήσεις σας
αλλά και τις παρατηρήσεις
και επιθυμίες σας
για να κάνουμε
αυτό το περιοδικό
όλο και πιο χρήσιμο**

Ομάδα παιδιών με αυτιστικό αδελφό/αδελφή

**Μια φορά το μήνα παίζουν,
ζωγραφίζουν με σκοπό να
αποδέχονται πιο εύκολα την
κατάσταση τους και να
εισπράττουν αναγνώριση για
το πρόσωπό τους, κάτι που
πολλές φορές λόγω των
δυσκολιών στην οικογένεια
τους λείπει αρκετά.**

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

*Για γονείς, εκπαιδευτικούς, ειδικούς και
φοιτητές*

- Ενημέρωση για τον αυτισμό και την υπερκινητικότητα με διάσπαση προσοχής. Για παιδιάτρους και εκπαιδευτικούς.
- Το θεραπευτικό παιχνίδι με σκοπό την επαφή και την μάθηση. Για γονείς και εθελοντές (6 συναντήσεις)
- Αποτελεσματική επικοινωνία με το παιδί – Μέθοδος Gordon (6 συναντήσεις)
- Cocounseling – Αυτογνωσία και αυτοβελτίωση
- Η αντιμετώπιση βίας μέσα στην οικογένεια και στο σχολείο
- Τρόποι πειθάρχησης – πώς να κάνω το παιδί να με ακούει (5 συναντήσεις)
- Πρόγραμμα αντιμετώπισης παιδιών με υπερκινητικότητα και διάσπαση προσοχής (8 συναντήσεις)
- Μάθε να γράφεις Θεραπευτικά Παραμύθια (5 συναντήσεις)
- Σεμινάριο «Γύρω από το Αυτισμό» (3 συναντήσεις)
- Πρόγραμμα μείωσης του φόβου αποτυχίας και της έλλειψης αυτοπεποίθησης για παιδιά σχολικής ηλικίας (5 συναντήσεις)
- Εκπαίδευση για ειδικούς: η εφαρμογή του παιχνιδιού για επαφή και μάθηση στην οικογένεια.

ΟΜΑΔΕΣ

Για περισσότερες πληροφορίες: Κέντρο Υποστήριξης Γονέων.

Ομάδα γονέων με εφήβους με αυτισμό

Σε θετικό περιβάλλον γίνεται αλληλο-στήριξη, ενθαρρύνονται οι γονείς να δοκιμάσουν αλλαγές και βρίσκονται λύσεις και ιδέες.

Ομάδα Cocounseling

*Πώς θα ήταν να είχες κάποιον που ενδιαφερόταν πραγματικά σε σένα και που θα ήθελε να σ' ακούει να μιλάς απεριόριστα;
Εβδομαδιαίες συναντήσεις.*

Ομάδα γονέων με παιδιά με αυτισμό

Μαθαίνουμε τρόπους να νιώθουμε δυνατοί με τον εαυτό μας και με το παιδί μας. Με βιωματικά παιχνίδια αυτογνωσίας και πρακτικές ιδέες για επίλυση προβλημάτων.

Πρωινή και απογευματινή ώρα κάθε μήνα.

Εντατική ομάδα γονέων με παιδιά με αυτισμό με εβδομαδιαίες συναντήσεις, πρωινή ώρα (8 συναντήσεις)

Στόχοι: στήριξη, πρακτικές λύσεις, αναγνώριση, γνώση, τρόποι αντιμετώπισης, κ.λ.π.

Αγαπητέ αναγνώστη - στρια του ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ,

Λαμβάνετε το ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ. Αν θέλετε να συνεχίζετε να παίρνετε το εμπνευσμένο μας περιοδικό, σας παρακαλώ να ανανεώσετε τη συνδρομή σας σύντομα.

Προσπαθούμε να ετοιμάζουμε κάθε μήνα ένα καινούριο τεύχος με ενδιαφέροντα άρθρα, μεταφράσεις από βιβλία, ιδέες, ιστορίες και ανακοινώσεις. Θα χαρούμε πολύ με τη συμμετοχή σας, μοιράζοντας με τους αναγνώστες του ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ τις εμπειρίες σας, ευχάριστες και δύσκολες στιγμές.

Η ετήσια συνδρομή στο ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ είναι 20 Ευρώ. Μπορείτε να πληρώσετε τη συνδρομή σας στο γραφείο του Κέντρου Υποστήριξης Γονέων (Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά), ή μέσω τράπεζας:

Alpha Bank

Αρ. λογ/σμου 483-002121-042164

STEEMAN MARIA EUGENI KORN

Η συντακτική ομάδα του ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Κέντρο Υποστήριξης Γονέων

Το Κέντρο Υποστήριξης Γονέων έχει ως σκοπό να προσφέρει κατανόηση και στήριξη σε γονείς (παιδιών με αυτισμό, άλλες διαταραχές ή προβλήματα συμπεριφοράς), και να τους δείξει καινούριους τρόπους αντιμετώπισης των προβλημάτων των παιδιών, ώστε να τους ενισχύσει στο γονεϊκό ρόλο και να χαίρονται (πάλι) τα παιδιά τους.

Δίνει ουσιαστική, συστηματική ενημέρωση και εκπαίδευση σε γονείς, ώστε να αποκτήσουν τις απαραίτητες ικανότητες για να παροτρύνουν οι ίδιοι την επιθυμητή συμπεριφορά στα παιδιά τους και να βελτιώσουν τις σχέσεις ανάμεσα τους.

Η εκπαίδευση και υποστήριξη γονέων γίνεται με μεθοδικό και πρακτικό τρόπο, και δίνει την δυνατότητα στο γονιό να εφαρμόζει, αυτό που μαθαίνει, καθημερινά με το παιδί του, με σκοπό να διαφοροποιείται σταδιακά η αντιμετώπιση του.

Κέντρο Υποστήριξης Γονέων
Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά
Τηλ. 2310- 450941
Internet site: www.kyg.gr
E- mail: info@kyg.gr